

РЕШЕНИЕ

№ 722

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8173** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано по жалба от инж. Б. Г. А. срещу Решение №ППН-02-177 от 02.07.2021г. на Комисия за защита на личните данни, с което същата се е произнесла частично по подадена от лицето предишна жалба №ППН-02-177 от 06.03.2018г. , с твърдения, че е налице нарушаване на обработката на личните му данни от страна на [фирма] и [фирма].

Решението има за предмет частично жалбата на А. в частта ѝ, върната за ново разглеждане на КЗЛД, съгласно Определение 5444/19.07.2019г. по АД 2112/2019г. на АССГ. С последното е прието, както следва:

Административното производство пред КЗЛД е образувано по жалба от Б. Г. А., в която, наред с липсата на отговор по заявление с вх.№Г-2929/08.02.2018г. по реда на чл.29 от ЗЗЛД, се твърди, че [фирма] притежава и обработва негови лични данни, съдържащи се в нотариален акт за неговия имот, в нарушение на ЗЗЛД и въпреки изричното му противопоставяне; включително като предоставя същите и на трети лица – [фирма].

С оспорената в това производство част от Решение №ППН-02-177/2018г. от 25.01.2019г. на Комисия за защита на личните данни, е приета жалба с рег.№ППН-02-177/06.03.2018г., подадена от Б. Г. А. за недопустима в частта отнасяща се до обработване на лични данни в нарушение на чл.2, ал.1 ЗЗЛД, тъй като твърдяното нарушение е описано по общ начин, без посочване на каквито и да е било параметри, от което не става ясно в какво се изразява то спрямо дружеството и не е уточнено по преписката, и прекратява производството по нея

на основание чл.56, ал.2 във вр. с чл.30, ал.2 във вр. с чл.27, ал.1, т.6 АПК.

Съдът извел, че съгласно чл.197 АПК, изричният отказ на административния орган да разгледа по същество отправено до него искане за издаване на индивидуален административен акт, какъвто съгласно чл.21, ал.3 АПК е и удостоверението за наследници, може да се обжалва чрез него пред съда от лицето, направило искането, в 14-дневен срок от съобщаването му. В случая няма данни за съобщаване на оспорения акт на жалбоподателя, поради което следва да се приеме, че жалбата му е подадена в срок. По съществуващото на жалбата съдът взе предвид следното:

В сигнала до КЗЛД се съдържат достатъчно данни, от които да се направи извод, че жалбоподателят твърди, като извършено от [фирма] нарушение, обработването на негови лични данни, вкл. такива, съдържащи се в негов нотариален акт, без негово съгласие или друго правно основание за това, като съхранява същите и ги е разкрило като ги е предало на трето лице - [фирма].

Съдът приел, че са налице основания за разглеждане на жалбата на лицето КЗЛД по същество, поради което отменил Решение №ППН-02-177/2018г. от 25.01.2019г. на Комисия за защита на личните данни, в частта му, с която е приета жалба с рег.№ППН-02-177/06.03.2018г., подадена от Б. Г. А. за частично недопустима и изпратил преписката на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне по жалба с рег.№ППН-02-177/06.03.2018г., подадена от Б. Г. А., в горепосочената част.

В тази връзка е проведено производството пред КЗЛД и е издадено оспореното в настоящото производство Решение именно с посочения предмет – извършено ли е от [фирма] нарушение при обработването на негови лични данни, без негово съгласие или друго правно основание за това, като съхранява същите и ги е разкрило като ги е предало на трето лице - [фирма].

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. С.. Поддържат жалбата на заявените основания и депозират писмени бележки.

Ответникът не се представлява, депозирани са писмени бележки от юрк А., с които се моли жалбата да бъде оставена без уважение и претендират юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма] не изпраща представител и не ангажира становище по спора.

Заинтересованата страна [фирма] не изпраща представител и не заявява становище по спора.

Съдът, на база данните по делото и като съобрази становищата на страните и действащата нормативна уредба, намира следното:

Жалбата се явява процесуално допустима като подадена в срок и от правнозаинтересована страна.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

На първо място следва да бъде ясно определен предмета на делото, с оглед наличието на няколко производства, водени пред Комисията от същия жалбоподател срещу [фирма].

Предмет на делото е да бъде установено извършено ли е от [фирма] нарушение при обработването на лични данни на А. без негово съгласие или друго правно основание за това, като съхранява същите и ги е разкрило И предало на трето лице - [фирма].

Делото няма за предмет съхранението на нотариален акт №153, том LX, дело № 11696/1997г., тъй като този въпрос е разгледан и разрешен в полза на жалбоподателя с

Решение на КЗЛД № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г., влязло в законна сила.

Установява се безспорно, че настоящият жалбоподател е собственик на топлоснабден недвижим имот в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. За същия имот лицето е подало молба-декларация за откриване на партида в [фирма] , като сочи, че се касае за недвижим имот – негова собственост.

Същият се намира в жилищна сграда, която е в режим на етажна собственост и е топлоснабдена от [фирма].

На основание чл. 153 от Закона за енергетиката, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, която е присъединена към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал.1, т.2 от ЗЕ на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена при топлинна енергия при условията и реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал.3 от ЗЕ. Съгласно чл. 150 от ЗЕ, продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР, в които се одобряват – права и задължения на топлопреносното предприятие и потребителите; редът за измерване, разпределяне, отчитане заплащане на количеството енергия, отговорност при неизпълнение на задължения, условия и ред за включване, прекъсване и прекратяване на топлоснабдяването; редът за осигуряване на достъп до уредите върху отоплителните тела; средствата за измерване, редът и начинът за сроковете за предоставяне на енергия.

Тези правила се публикуват от топлопреносните предприятия най-малко в един местен всекидневник. Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено изявление за приемане от страна на клиентите. При несъгласие с Общите условия, в срок от 30 дни клиентите могат да внесат заявление с искане за специални условия до топлопреносното предприятие.

Правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано в Закона за енергетиката и Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020г. за топлоснабдяването. Съгласно тази регламентация, налице е договорно правоотношение, произтичащо от публично известни общи условия , предложено от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР.

В процесния случай , лицето е станало собственик през 1997г.

За нуждите на настоящото производство горното налага извода, че лицето е в облигационни правоотношения с [фирма], в качеството му на абонат на топлоснабдителна услуга.

В тази връзка съдът приема, че е налице обработване на лични данни от страна на [фирма] , но последното представлява представлява законосъобразно обработване по смисъла на чл.6, т.1, б. „б“ и б. „в“ от Регламента – обработването е необходимо за изпълнение на договор, по който субектът на данните е страна и обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора.

В тази връзка, не се установява незаконосъобразно обработване на данните на лицето, тъй като третирането му в качеството му на абонат при [фирма], който е администратор на личните му данни именно по силата на този договор по чл. 150 от ЗЕ.

Второто твърдение е свързано с неправомерно ползване на личните данни на А. от страна на [фирма] чрез предоставянето им на [фирма].

По делото се установява, че е налице сключен договор между [фирма] и [фирма] от 25.06.2002г., следващ такъв от 02.11.2007г. и от 15.07.2011г. и от 04.05.2002г. Съгласно първия договор, т.2 предвижда, че за прилагане на система за дялово разпределение за топлинна енергия Търговецът ДРТЕ се задължава за сключи договор за извършване на разпределението на топлинна енергия със собствениците или титулярите на вещно право на ползване, или с упълномощен представител на сграда с режим на етажна собственост. Сключен е договор №309/10.09.2002г. между [фирма] и етажната собственост с адрес [населено място],[жк]у [жилищен адрес], Б, към който е приложен протокол с подписите на собствениците в същата, между които е и този на жалбоподателя. Съгласно този договор, дружеството следва да извършва „доставка и монтаж ..за разпределение на разходите на топлинна енергия“ и „за извършване на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за топла вода.

Не се установява това решението на Общото събрание на етажната собственост да е оспорено надлежно пред Районния съд, респ. договорът да е развален.

Не са налице данни и да са правени опити за прекратяване на топлоснабдяването при условията на чл. 152 Е от Закона за енергетиката.

Следователно, налице е основание за обработване на личните данни на лицето и от това дружество.

Последното води до извод за липса на твърдяното нарушение от страна на [фирма] чрез неправомерно предоставяне на личните данни на лицето за ползване на [фирма]. Последното дружество обработва личните данни на А., но първо – на валидно основание, поради наличието на договорни между тях отношения и второ, не посредством предоставянето им от страна на [фирма].

Следователно, съдът приема, че в процесния случай е безспорно налице обработване на личните данни на жалбоподателя, но последното е законосъобразно по смисъла чл. 6, §1, б. „б“ и „в“ от Регламента от страна и на двете дружества.

Не се установява и неправомерно предоставяне на данните на лицето от страна на [фирма] на дружество [фирма].

Като е достигнала до същите изводи, КЗЛД е постановила законосъобразен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на инж. Б. Г. А. срещу Решение №ППН-02-177 от 02.07.2021г. на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Б. Г. А. да заплати в полза на КЗЛД сумата от 200 / двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

